

ἀλλήλων καὶ ἐπλησιάζον ἀυξάνοντα οὕτως, ἢ ἐλαττοῦντα τὴν ταχύτητα τοῦ ἀέρος, κατὰ τοὺς διαφόρους ἤχους, τῇ συνδρομῇ τῶν ποικίλων κινήσεων, ὅς ἡ διάταξις τῶν δακτύλων παρήγαγε καὶ ἐπιγλωττίδος τινός, ἥτις ἐχρησίμευεν ὡς γλῶσσα.

Ὅπόσους τροχοὺς, ταινίας, χαλυβδίνους ἀλύσεις, τροχαλίας, μοχλοὺς, πωλήνας δὲν ἔπρεπε νὰ φαντασθῇ, ἵνα φθάσῃ εἰς τοῦτον ἀποτέλεσμα! Ἀναφέρουσιν ὅτι εἰς τοὺς πρώτους ἤχους οὗ παρήγαγε τὸ ἄγαλμα, ὁ ὑπὸνέτης τοῦ Vaucanson τόσον ἐξελάγη, ὥστε ἔπεσε γονυκλινῆς πρὸ τοῦ κυρίου του, ἀποδίδων αὐτῷ σημεῖα λατρείας, ἅτινα μόνον τῷ Θεῷ ὀφείλονται, καὶ ἀμφοτέροι ἐνηγκαλίσθησαν κλαίοντες ἐκ χαρᾶς.

Ὁ αὐτόματος οὗτος αὐλητής, ὅστις εὐρίσκεται νῦν ἐν κακῇ καταστάσει ἐν Γερμανίᾳ, ἦτο ἀφιερωμένος τῇ βασιλείᾳ. Διήγαγε δὲ τοσοῦτον τὸν γενικὸν θαυμασμόν, ὥστε αὐτὸς ὁ Βολσέρος, ὁ συνήθως τόσον φειδωλὸς εἰς τοὺς ἐπαίνο υς, ἀπεκάλεσε τὸν Vaucanson ἀντίζηλον τοῦ Προμηθεῖος.

Ὁ Vaucanson δὲν ἔστη πρὸ τοῦ θαύματος τούτου· τῷ 1741 ἐξέθεσε δύο νήσας μ' ἓνα τυμπανιστὴν, ἅτινα ὑπεδέχθησαν μετὰ τοῦ ἰδίου ἐνθουσιασμοῦ, μεθ' οὗ καὶ τὸν αὐλητὴν. Αἱ νήσσαι πίπουν ὕδωρ, ἔπλεον ἐν τῷ ὕδατι, ἐκόαζον ὡς αἱ σύμφυλοι αὐτῶν ζῶσαι, ἐκίνουν τὰς πτέρυγας τῶν, ὑψοῦντο ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτῶν, ἔστρεφον ἐπὶ δεξιᾷ καὶ ἐπ' ἀριστερᾷ τὸν λαιμόν των, συλκνύον τὸν σπόρον διὰ τοῦ ῥάμφους των καὶ τὸν κατέπινον. ὁ αὐτὸς δὲν ἐκινετο διὰ μηχανισμοῦ τινος, ὅν δὲν δυνάμεθα ἐνταῦθα νὰ περιγράψωμεν, ὁ σπóρος συνετρίβετο καὶ ἀποσυνετίθετο ὁμοίως. ὁ αὐτὸς ἐν τῇ συνήθει πίπτει. Ὁ τυμπανιστὴς ὅμως παρουσίασεν αὐτῷ ἀπαραπόλεον δυσκολίας ἵνα νικήσῃ· διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς ἐκράτει τὸν ῥάμφον (1) καὶ διὰ τῆς ἐτέρας ῥάβδον, δι' ἧς ἐκτόπα τὸ τύμβον· διὰ μὲν τοῦ πρώτου ὀργάνου ἔπαιζεν εἰκάδα ἀντορχή-

(1) Ὁ αὐλίσκος οὗτος εἶχε τρεῖς ὀπλῆς καὶ ἦτο κατὰ δύο ἀπαραπόλεον ὑψηλότερος τοῦ πλαγιαύλου· εἶναι δὲ τὸ λεγόμενον *colanbed*. Σ. Μ.